

Мар'ян ПАНЬКІВ,

orcid.org/0009-0002-5946-4902

*викладач-методист, заслужений працівник культури України,
аспірант кафедри вокально-хорового, хореографічного та образотворчого мистецтва
Дрогобицького державного педагогічного університету
імені Івана Франка,
директор
Комунального закладу «Великолюбінська дитяча мистецька школа»
Великолюбінської селищної ради Львівського району Львівської області
(Дрогобич, Львівська область, Україна) *maryan.pankiv.79@ukr.net**

КАМЕРНО-ІНСТРУМЕНТАЛЬНІ ЖАНРИ У БАЯННІЙ ТВОРЧОСТІ ЯРОСЛАВА ОЛЕКСІВА

У статті проаналізовано камерно-інструментальні жанри в композиторській творчості відомого українського баяніста, виконавця, викладача Ярослава Олексіва. Мета дослідження полягає у виявленні жанрових пріоритетів митця, особливостей його композиторської стилістики, означенні образно-семантичного поля камерно-інструментальної творчості. Наголошено, що баянні опуси митця активно включаються у сучасний педагогічний і виконавський репертуар, є затребуваними на конкурсних і фестивальных заходах. Доробок композитора охоплює жанри сонати-балади, токати, дитячої сюїти, мініатюри, музичної ліюстрації.

В аналізованих творах акцентовано увагу на новаціях композиторського письма, зокрема фактури, засобів виразності, штрихової палітри, а також застосованих сучасних виконавських прийомах баянної гри. Відзначено, що актуалізація жанру сонати-балади в творчості Я. Олексіва зумовлена апелюванням до думного епосу. Філософська лірико-поетична музична фреска вирізняється речитативністю, діалогічністю побудов мелодичних ліній, розлогим розгортанням музичної думки, що природно поєднується з глибоким колоритом звучання багатотембрового готово-виборного баяна. Дитячі сюїти композитора репрезентують казковий і чистий світ дитячої образності. В циклі «Бабай» композитор відтворив різноманітні настрої і почуття крізь жанрову специфіку п'єс: мадригал, токату, регретив тobile на басо-остинато, багатель, бугі-вугі, свінг, джазову токату тощо. Мініатюри Я. Олексіва мають як лаконічні форми («Інтермецо», джазові замальовки «Romance for You» та «Одкровення»), так і розгорнуті концертні («Елегія»). Жанрову новацію композитора становлять музичні ліюстрації «Ніч на полонині», де автор синтезував поетичне слово з музикою й елементами театралізації дійства.

Загалом, творчість Я. Олексіва – це нове слово у розвитку баянного виконавства, виведення його на сучасну музичну орбіту. У опусах митця для баяна втілене широке коло яскравої образності, семантика якої окреслюється як національними архетипами, так й індивідуальним художньо-образним сприйняттям дійсності.

Ключові слова: камерна музика, баянне мистецтво, композиторська творчість Ярослава Олексіва, жанр, музична мова, образність.

Maryan PANKIV,

orcid.org/0009-0002-5946-4902

*Teacher-Methodologist, Honored as a Worker of Culture of Ukraine,
Graduate Student at the Department of Vocal, Choral, Choreographic, and Visual Arts
Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University,
Director
Communal Institution “Velikolyubinsk Children’s Art School”
of the Velikolyubinsk Settlement Council of Lviv District, Lviv Region
(Drohobych, Lviv region, Ukraine) *maryan.pankiv.79@ukr.net**

CHAMBER AND INSTRUMENTAL GENRES IN THE BUTTON ACCORDION OPUS OF YAROSLAV OLEKSIV

This article examines the chamber and instrumental genres in the compositions of the renowned Ukrainian accordionist, performer, and Professor Yaroslav Oleksiv. The aim of the study is to identify the genre preferences of the master, the distinctive features of his compositional style, and the portrayal of imagery and semantic fields within chamber and instrumental compositions. It is highlighted that the button accordion opus of the composer is actively integrated into modern pedagogical and performance repertoires, and is sought after in competitions and festival events. The composer’s opus encompasses genres such as sonata-ballad, toccata, children’s suite, miniatures, and musical accompaniments.

The analyzed works draw attention to the composer's innovative approaches, particularly in texture, expressive means, stroke palette, as well as modern performance techniques applied to button accordion playing. The significance of the sonata-ballad genre in Yaroslav Oleksiv's opus is underscored by its connection to sung epics (duma). His philosophical, lyrical, and poetic musical tapestry is characterized by recitatives, dialogic melodic constructions, and expansive musical narratives, which harmoniously blend with the rich timbre of the concert-ready button accordion. The composer's children's suites evoke the enchanting and imaginative world of childhood. Within the «Babay» cycle, Oleksiv explores various moods and emotions through pieces of different genres: madrigal, toccata, perpetuum mobile on bass ostinato, bagatelle, boogie-woogie, swing, jazz toccata, and more. Oleksiv's miniatures range from concise forms (such as «Intermezzo» and jazz sketches like «Romance for You» and «Revelations») to more expansive concert forms (like «Elegy»). A notable genre innovation by the composer is the musical excerpts titled «Night in the Polonyna», where he blends poetic language with music and elements of theatricalization.

Overall, Yaroslav Oleksiv's opus represents a significant contribution to the evolution of button accordion performance, bringing it into contemporary musical discourse. His compositions for the button accordion embody a rich array of imagery, with semantics influenced by both national archetypes and the artist's individual artistic and perceptual interpretation of reality.

Key words: chamber music, button accordion art, composer works of Yaroslav Oleksiv, genres, musical language, imagery.

Постановка проблеми. Творчість знаного представника львівської баянної школи науковця, композитора, диригента, віртуозного виконавця і педагога Ярослава Олексіва (1984 р.н.) добре відома сьогодні у світі баянного мистецтва. У композиторському доробку митця ряд концертних творів для народного оркестру, а також баянні опуси різних жанрів і стилів: соната-балада, дитяча сюїта, токата, музичні ілюстрації, мініатюра, джазові п'єси, транскрипції та перекладення для баяну тощо.

Яскраві за художньою образністю, насичені сучасними засобами баянного письма, національним тематизмом і виразною колористикою тембрів готово-виборного баяна, твори Я. Олексіва активно включаються у сучасний педагогічний і виконавський репертуар, є затребуваними на конкурсних і фестивальних заходах. Різні за рівнем складності, вони привертають увагу молоді, що навчається, також включаються в програми концертуючих баяністів. Проте музикознавчого осмислення камерно-інструментальна творчість Я. Олексіва дотепер не отримала. Саме цим і зумовлена актуальність теми дослідження та його наукова новизна.

Аналіз останніх досліджень. Не зважаючи, що композиторський стаж Я. Олексіва ще досить молодий, у творчому «кошику» митця вже значна кількість різножанрових творів, що привертає увагу українських дослідників. Зокрема дитяча музика композитора висвітлена в наукових розвідках О. Кметі (Кметі, 2014: 122–128) та І. Палійчук (Палійчук, 2012: 36–41); ряд аспектів оркестрової творчості Я. Олексіва досліджено у дисертаційному дослідженні Г. Олексів (Олексів, 2021) та статті Г. Савчин (Савчин, 2020: 179–184); публікації А. Душного присвячено питанням творчої і педагогічної діяльності митця (Душний,

2013: 75–83; 2019: 1); процесам розвитку народно-інструментального мистецтва ХХ–ХХІ століття та ролі композитора в оновленні стилістики баянної музики приділено увагу в науковій розвідці А. Олексюка (Олексюк, 2019: 99–107). Проте, дослідження камерно-інструментальних жанрів в аспекті художньо-образної специфіки та особливостей її відтворення у композиторських рішеннях здійснено не було.

Мета статті полягає в означенні образно-семантичного поля камерно-інструментальної творчості Я. Олексіва, виявленні жанрових пріоритетів, окресленні особливостей композиторської стилістики митця.

Виклад основного матеріалу. Розвиток баянного мистецтва в другій половині ХХ століття ствердно закріпив виконавство на цьому інструменті в царині академічної музики. Концертна діяльність, композиторська практика, широкий спектр наукових досліджень, присвячених баянному мистецтву, створена вертикаль академічної освіти забезпечили синергетичний простір існування баяна у просторі камерно-інструментального виконавства. Окремі аспекти камерної баянної музики висвітлено в роботах провідних науковців-баяністів, які сьогодні формують дослідницьку базу українського баянно-акордеонного мистецтва. Зокрема різні аспекти «камернізації баянного мистецтва», застосування в ньому «нових художньо-технічних прийомів та засобів, притаманних сучасній камерно-інструментальній музиці другої половини ХХ століття» та «створення оригінальної музики для камерно-інструментальних ансамблів з баяном» досліджено в дисертації А. Сташевського (Сташевський, 2004: 11, 10, 18); розширення «образно-художніх й технічних можливостей інструмента в сучасній камерній баянній музиці» висвітлено в докторській дисертації

І. Єргієва (Єргієв, 2016: 281); звучання баяна в контексті «принципу камерності на базі концертуючого стилю, в якому поєднані три параметри інструментального мислення – соллювання, концерткування, оркестральність» розглянуто в монографічній роботі А. Черноіваненко (Черноіваненко, 2021: 549); «поняттєве поле камерно-ансамблевого інструментального жанру» окреслено в науковій розвідці Б. Кисляка (Кисляк, 2019: 15); «пошуки нового звучання в камерній музиці В. Зубицького» проаналізовано Г. Голякою (Голяка, 2008: 115).

Перспективний в ансамблевому сполученні і в сольному виконавстві, тембрально та технічно потужний, з вираженими рисами камерності, баян набув неповторної «опредметненої символіки звучання», яка «утворює і певний “алгоритм” свого буття» – зазначає А. Черноіваненко (Черноіваненко, 2021: 604). Поєднання тембрів баяна зі скрипкою, флейтою, віолончеллю, фортепіано, камерним оркестром у другій половині ХХ – на початку ХХІ століть виявляють свою актуалізацію у численних композиторських опусах В. Зубицького, В. Рунчака, Л. Самодасвої, В. Самофалова, а також у концертному виконавстві (В. Зубицький, І. Саєнко, В. Самофалов, І. Єргієв та інші). Разом з ансамблевими мікстами, іншу грань камерності виявляє і мова композиторського висловлювання, яка вирізняється новаторством засобів письма, а також експериментуванням в сфері звукових ефектів.

У процесі долучення баяна до рангу академічного мистецтва, сформувалась й палітра певних камерно-інструментальних жанрів, що сьогодні вже є сталими в практиці баянного виконавства. Серед таких соната, партита, сюїта, інструментальна мініатюра тощо. Соната у баянному мистецтві стала тим жанром, який значно сприяв процесам академізації інструмента. До цього жанру зверталися відомі композитори-баяністи В. Власов, В. Зубицький, В. Рунчак, А. Гайденко, а також композитори В. Бібік, І. Гайденко, Ю. Іщенко, О. Щетинський та інші.

Жанр сонати у баянній творчості Ярослава Олексіва представлено *«Сонатною-баладою»*, яка має присвяту викладачу музиканта по класу баяна у Львівській національній музичній академії імені М. В. Лисенка Ярославу Мефодійовичу Ковальчуку – знаному виконавцю, композитору, аранжувальнику, педагогу. Твір характеризується думним розгортанням, речитативністю, діалогічністю побудов мелодичних ліній. Часта зміна ритмічної пульсації, використання примхливих синкопованих малюнків, а також темпових градацій від *Grave* до *Presto* створює ефект невпинного розлогого руху музичної думки. Ця глибока філософська

лірико-поетична концертна фреска вирізняється ефектним колоритом звучання багатотембрового готово-виборного баяна: детальною реєстровою, активним використанням прийомів рикошету і тремоло міхом. Дослідники баянного сонатного жанру відзначають в «Сонаті-баладі» «певні елементи естрадного мелосу та гармонії <...>, поліфонічні принципи розгортання фактури та розвитку музичного матеріалу» (Лузан, Самолук 2020: 87), а також риси «неоромантизму із впливом нефольклорних тенденцій, техніки мінімалізму» (Куртий, 2011: 50). У цьому творі композитор вдався до детального означення характеру звучання, ретельно випи-савши ремарки у гранично ясних формулюваннях: *disperamento, addolorato, acuto, molto acuto, sonorissimo, parlando, nervoso, con calore, intimo, con tristezza, quasi eho, sospiro* тощо.

Виконання цього яскраво-концертного твору вимагає належної фактурної акордової розтяжки правої руки, а також розвиненої вправності баяніста при грі примхливої за ритмом акордової фактури, володіння витонченим нюансуванням, належною моторикою та артикуляцією у виконанні шістнадцятих у партіях обох рук. Мінливі численні тональні зсуви впродовж твору, багатство агогічних відтінків виявляють належність до жанру балади, який передбачає глибину драматичного висловлювання, вільне розгортання музичного матеріалу, загалом романтичну стилістику твору.

Жанр сюїти в творчому доробку Я. Олексіва представлено двома циклічними творами для дітей: «Подорож Фрикадельки» (2016) і «Бабай» (2018). Написані нещодавно, вони вже встигли привернути увагу викладачів і виконавців, набули значної популярності у педагогічному і конкурсному репертуарі українських баяністів. Варто зазначити, що жанр дитячої сюїти вже є достатньо апробованим композиторами-баяністами. Серед найбільш відомих: два дитячі альбоми К. Мяскова (1960, 1971), три дитячі сюїти В. Зубицького (1970, 1987, 1987), українська дитяча сюїта «Пори року» А. Білошицького (1985), дві українські сюїти Л. Козельчука (1990, 1993) тощо. Ряд сучасних дитячих сюїт належить практикуючим баяністам-педагогам, які активно розширюють дитячий репертуар, зокрема Анатолію Марценюку (Луцьк), Василю Сороці (Теребовля), Миколі Головачуку (Самбір), Ернесту Мантулеву (Дрогобич), Володимирі Салію (Дрогобич), Роману Стахніву (Дрогобич) та іншим.

Сюїтний жанр також є полем «уведення виконавця до світу камерної музики». У цьому аспекті М. Калашник наголошує на якості сюїти, як «можливості пізнати світ не просто як суму різних явищ,

а як схему реальних вражень. Звідси – характерна для сюїти система переключень у різні жанрові простори» (Калашник, 1994: 15). Авторка також звертає увагу на контрастну природу побудови циклічної форми, яка зберігається в багатьох сучасних жанрових інваріантах: «за всієї нормативної незакріпленості кількості та характеру номерів у сюїті, як правило, виявляються частини споглядального, жанрово-ігрового, дієвого, узагальнено-моторного плану» (Калашник, 1994: 17). У навчальній практиці переважно виконують одну або декілька частин сюїтного циклу, поєднані за принципом контрасту, актуалізуючи у такому випадку жанр мініатюри.

Важливо наголосити, що написання творів для дітей вимагає особливого композиторського підходу, оскільки це не є «спрощеною дорослою» музикою, а високохудожніми музичними зразками з дитячою образністю і чітко визначеними завданнями технічного і виконавського характеру. Саме таку «планку» вдалося взяти Я. Олексіву у його дитячих сюїтах. Музику циклів вирізняє програмна картинність, яскрава образність, емоційна насиченість кожної п'єси, що сприяє активації певних виконавських завдань: чіткої артикуляції, пошуку відповідних штрихових засобів і динамічних градацій, ритмічної ясності тощо, що у комплексі становить певний виклик для молодого виконавця.

Цикл із чотирьох мініатюр «Подорож Фрикадельки» – сповнений яскравого мелодизму, колоритних фактурних та ритмічних знахідок. У ньому синтезовано жанрові риси академічного і джазового мистецтва: перше виявляється у використанні усталених жанрів прелюдії, токати, маршу, пасторалі тощо, друге – в імпровізаційності висловлювання, використанні сонористичних ефектів, джазових звукових комплексів.

Сюїта «Бабай» – колоритна сюжетна оповідь з казковою дитячою образністю. *Перша частина* циклу «По той бік світу» викладена хоральною фактурою мадригального типу. Це своєрідний билинний за характером пролог, який вводить слухача до дієвої циклічної оповіді-картини. Звучання вирізняється акордовою фактурою з підголосковими елементами, переважанням виконавського штриха *portato*. У *другій частині* «Перегони» актуалізовано жанр токати: пунктирний ритм, інтерваліка та акорди в правій клавіатурі, акцентовані штрихи *marcato*, а також *tenuto* і *leggiere* формують основну штрихову палітру баяніста-початківця. Виразна поетична картинка розпочинається фанфарним вступом. *Glissando*, рикошет, використання октавних подвоєнь вимагають значної розтяжки кисті у проведенні виразної двоголосної мелодії в різних діапазонах правої

клавіатури. Застосування ефектних остинатних ритмових та гармонічних комплексів сприяють розвитку звукового багажу і техніки баяніста. Завершується частина епізодом мадригального типу, як рефлексія до образів попередньої частини. *Третя частина* «Змії Горинич або Паління однієї голови шкодить здоров'ю всього змія» – *perpetuum mobile* на басо-остинато потребує значної мобілізації артикуляційного апарату виконавця, адже побудована на контрастному співставленні крупної акордової техніки (октавні будови, довгі арпеджіо) та дрібної моторики у *leggiere* шістнадцятими; синкопи надають дієвості картині-казці, а ефектні *glissando* та рикошет доповнюють палітру виконавських вимог цього твору. Виразна трьохголосна підголоскова фактура «*Втрачених мрій*» (*четверта частина*) постає контрастом до межуючих із нею частин та являє оазу виразної лірики, яка вводить у світ поліфонічної баянної фактури. Колористично-зображальна «*Полярні кури*» (*п'ята частина*) – ефектна мініатюрна багатель для готово-виборного баяна. В ній застосовано цілий арсенал баянних прийомів: удари пальцями по корпусу, *glissando*, кластери тощо. Твір важливий в аспекті опанування чіткого артикулювання, синкоп, акордової техніки, штриха *staccato*, переключення виборної системи в процесі гри. «*Світланка-Зорянка та веселі вареники*» (*шоста частина*) репрезентує джазовий напрям баянного звучання – енергійні бугі-вугі виявляють невгамовний характер дитячої непосидючості й енергії. Мініатюра актуалізує виконання пунктирного ритму та синкоп, виховує уміння виконувати терції, вибудовувати широку музичну думку. Повернення у світ поліфонічної фактури відбувається у *сьомій частині* циклу – «*Котяче кохання або Самолікування від нещасливого кохання шкодить Вашому здоров'ю*», де застосовано чотириголосний виклад. Свінговий настрій втілено у *восьмій частині* «*Об'єкт під охороною або Як миша, курка і коза до лісу ходили*». Тут композитор застосував синкопований ритм, акордову фактуру, *glissando*, *leggiere* шістнадцятими, удари по корпусу тощо. Блискуча фінальна джазова токато «*Добро перемагає зло*» (*дев'ята частина*) потребує значної технічної вправності, розтяжки правої руки для гри арпеджіо й акордів у широкому розташуванні. Терцієві, секстові, октавні звучності тут перемежуються з одноголоссям. Це найбільш складний твір циклу, який потребує виконавської витримки, вміння вибудувати форму в цілому.

Жанр мініатюри у творчості Я. Олексіва представлено колоритною інструментальною замальовкою «*Інтермецо*», романтичними концерт-

ними фресками «Елегія» та «У настрої джазу», ліричними музичними картинами «Romance for You» та «Одкровення», що апелюють до поетичних сторінок баянної творчості Віктора Дікусарова та творів Володимира Подгорного. П'єсам характерні агогічні відхилення, щедre використання складних акордових сполучень, джазових комплексів. У творі «Одкровення» актуалізовано жанр мадригалу, а у ліричній мініатюрі з рисами поемності «Елегії» яскраво проявилася кордоцентричні риси композиторського висловлювання. Романтично-елегійне камерне звучання притаманне усім мініатюрам композитора.

П'єса «У настрої джазу» написана у стилі *фьюжн* для баяна з готовими акордами лівої клавіатури. Полістилістичний твір містить ряд патернів та шаблонів деяких напрямків джазу, а також виявляє риси балади. Змінний ритмічний малюнок (4/4, 7/16, 8/16) відбиває стилістику латиноамериканської музики, зокрема сальси, самби (зміни тривуку на великий мінорний септакорд і малий мінорний тощо).

Національні риси яскраво втілено композитором у колоритних *музичних ілюстраціях до драматичної поеми О. Олеся «Ніч на полонині»* (2013), де автор синтезував поетичне слово з музикою й елементами театралізації дійства. Яскраві образи відтворюють містичний дух Карпатських гір, який зберігає казкові дива й легенди давнини. Музика, сповнена української інтонаційності, поєднує жанрові елементи думного епосу, ліричної протязливої пісні, запальних танцювальних ритмів. Як зазначає сам композитор, в цьому творі «рис неоромантизму поєднуються із впливом нефольклорних тенденцій, техніки мінімалізму та певних естрадних течій музичного мистецтва ХХ століття» (Олексів, 2019: 3). Таємничі образи мавки та інших потойбічних сил відтворено через примхливі ритмові групування, вигадливу мелізматику, синкоповані остинатні вкраплення, пружну танцювальну жанрову основу.

Загалом масштабна яскраво-образна віртуозна драматична фреска з елементами імпровізаційності і джазової стилістики втілює українську національну пейзажність, що виявляється у колоритних мотивах і ритмах коломийкових поспівок. Твір визначається стрімким розвитком драматургії. За своєю картинністю, мірою драматизму, насиченою образністю він апелює до

відомих романтичних шедеврів «Лісовий цар» Ф. Шуберта–Ф. Ліста, «Танок смерті» К. Сен-Санса, «Фантастичної симфонії» Г. Берліоза тощо. Засобами баянної фактури композитору вдалося майстерно відтворити ефекти просторовості – дзвонівість, пасторальність (розмір 6/8, октавні подвоєння, кварто-квінтові звучності тощо), що природно сприймаються у створенні зорових образів гір і полонин, вечірнього присмерку, нічної темряви й ранкової зорі.

Написані для баяна соло «музичні ілюстрації» Я. Олексів переклав також для симфонічного оркестру та баяна (акордеона). Відзначаючи експериментування композитора з музичним матеріалом Г. Савчин зауважує, що за допомогою інструментарію й симфонічної тканини митець розширює діапазон звучання (Савчин, 2020: 182), відшукує нові колористичні засоби втілення образності.

Всі опуси Я. Олексіва апробовані у авторському виконанні, а також у його баянному класі Львівської національної музичної академії імені Миколи Лисенка. Вихованці митця демонструють високий рівень виконавської майстерності, вони визнані як солісти на титулованих світових форумах та в Україні. Зокрема віртуозну гру Романа Пунейка транслювала «низка радіостанцій світу, зокрема ВВС Британії», відзначав А. Душний (Душний, 2019: 1), а переконливі перемоги іще одного вихованця класу Я. Олексіва – Миколи Синягівського свідчать про активну й плідну педагогічну реалізацію митця.

Висновки. Композиторська творчість Я. Олексіва – це нове слово у розвитку баянного виконавства, виведення його на сучасну музичну орбіту. У камерно-інструментальних опусах для баяна митець втілює широке коло яскравої образності, семантика якої окреслюється як національними архетипами, так й індивідуальним художньо-образним сприйняттям дійсності. Всі твори композитора містять глибокий філософський зміст, чи то дитячі мініатюри, чи масштабні концертні фрески. В камерно-інструментальних жанрових моделях сонати-балади, токати, дитячої сюїти, мініатюри, музичної ілюстрації Ярослав Олексів продемонстрував ряд музично-мовних рішень, які відображають еволюціонування баянного виконавства ХХІ століття та оновлення сучасної техніки композиторського письма, що відкриває нові перспективи розвитку баянного мистецтва.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Голяка Г. Творчість Володимира Зубицького в контексті розвитку сучасного баянного репертуару : дис. ... канд. мист. : спец. 17.00.03 «Музичне мистецтво». Харків, 2008. 245 с.

2. Душний А. До питання проекту «Львівські народно-інструментальні традиції» як одного із аспектів пропаганди національної школи гри на народних інструментах. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих учених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка* / [Ред.-упор. В. Ільницький, А. Душний, І. Зимомря]. Дрогобич: Посвіт, 2013. Вип. 4. С. 75–83. URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/4_2013/9.pdf
3. Душний А., Пиц. Б. XII міжнародний конкурс баяністів-акордеоністів «Perpetuum mobile – 2019». «Франківець». № 5 (270). 2019. С. 1.
4. Єргієв І. Артистичний універсум музиканта-інструменталіста кінця ХХ – початку ХХІ століття : дис. ... д-ра мист. : спец. 17.00.03 «Музичне мистецтво». Київ, 2016. 454 с.
5. Калашник М. Сюїта і партита у фортепіанній творчості українських композиторів ХХ століття : [монографія]. Харків : Форт ЛТД, 1994. 187 с.
6. Кисляк Б. Баян в камерно-ансамблевій музиці українських композиторів : історико-стильовий аспект : дис. ... канд. мист. : спец. 17.00.03 «Музичне мистецтво». Одеса, 2019. 245 с.
7. Кметі О. Репертуарні тенденції початкових мистецьких навчальних закладів України кінця ХХ – початку ХХІ століть: баянно-акордеонний аспект. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих учених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка* / [Ред.-упор. В. Ільницький, А. Душний, І. Зимомря]. Дрогобич, 2014. Вип. 8. С. 122–128. URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/8_2014/19.pdf
8. Куртий І. До питання стильових особливостей композиторського доробку А. Онуфрієнка, В. Балака, Я. Олексіва в еволюційному просторі Львівської баянної школи. *Збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка: матер. II-ї Всеукр. наук.-практ. конф. «Творчість композиторів України для народних інструментів», присв. 75-річчю від дня народж. видат. укр. композ. Віктора Власова (ДДПУ ім. Івана Франка, 2 грудня 2011)* / [Ред.-упоряд. А. Душний]. Дрогобич: РВВ ДДПУ ім. І. Франка, 2011. Вип. 2. С. 47–52. URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/2_2011/13.pdf
9. Олексів Г. Жанр перекладення в сучасному баянному мистецтві: історичний та аналітичний аспекти : дис. ... док. філософ. : 025 «Музичне мистецтво». Львів, 2021. 205 с.
10. Олексів Я. Музичні ілюстрації до драматичної поеми Олександра Олеся «Ніч на полонині» [Ноти]: навч. посіб. Львів: ФОП Т. Тетюх, 2019. 124 с.
11. Олексюк А. Оригінальна народна творчість Західної України рубежу ХХ – ХХІ ст.: центри, проекти, тенденції, імена. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Мистецтвознавство*. 2019. Вип. 32. С. 99–107. URL: <https://zbirnyku.rshu.edu.ua/index.php/ucpm/article/view/260>
12. Палійчук І. Стилістичні тенденції розвитку української дитячої музики для акордеона та баяна останнього двадцятиліття ХХ – початку ХХІ століть. *Художня культура і освіта: традиції, сучасність, перспективи : зб. наук. ст.* 2012. Вип. 2. С. 36–41.
13. Савчин Г. Ансамблево-оркестрова творчість у доробку представників львівської школи баянно-акордеонного мистецтва ХХІ століття. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка* / [Ред.-упоряд. М. Пантук, А. Душний, І. Зимомря]. Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика», 2020. Вип. 28. Том 5. С. 179–184. URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/28_2020/part_5/title.pdf
14. Сташевський А. Баянне мистецтво в Україні: тенденції розвитку оригінальної музики та індивідуальне втілення жанрово-стильового аспекту у творчості Володимира Рунчака : автореф. ... дис. ... канд. мист. : спец. 17.00.03 «Музичне мистецтво». Київ, 2004. 20 с.
15. Лузан О., Самолюк В. Соната для баяну в творчості українських композиторів. *Імідж сучасного педагога*. 2020. № 3 (192). С. 85–88.
16. Черноіваненко А. Академічне музично-інструментальне мистецтво як предмет музикознавчої системології : [монографія]. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. 704 с.

REFERENCES

1. Holiaka, H. (2008). *Tvorchist Volodymyra Zubytskoho v konteksti rozvytku suchasnoho baiannoho repertuaru* [Creativity of Volodymyr Zubytskyi in the Context of Development of Modern Accordion Repertoire]: *dys. ... kand. myst. : spets. 17.00.03 «Muzychne mystetstvo»*. Kharkiv. 245 s. [in Ukrainian].
2. Dushniy, A. (2013). *Do pytannia proektu «Lvivski narodno-instrumentalni tradytsii» yak odnogo iz aspektiv propahandy natsionalnoi shkoly hry na narodnykh instrumentiv* [On the issue of the project «Lviv Folk Instrumental Traditions» as one of the aspects of promoting the national school of folk instruments]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk: mizhvuzivskyi zbirnyk naukovykh prats molodykh uchenykh Drohobytskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka* / [Red.-upor. V. Ilynskyi, A. Dushniy, I. Zymomria]. Drohobych: Posvit. Vyp. 4. Pp. 75–83. URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/4_2013/9.pdf [in Ukrainian].
3. Dushniy, A. & Pyts, B. (2019). XII mizhnarodnyi konkurs baianistiv-akordeonistiv «Perpetuum mobile – 2019». *«Frankivets»*. № 5 (270). Pp. 1. [in Ukrainian].
4. Yerhiyev, I. (2016). *Artystychnyi universum muzykanta-instrumentalista kintsia XX – pochatku XXI stolittia* [The artistic universe of the musician-instrumentalist of the late 20th – early 21st centuries] : *dys. ... d-ra myst. : spets. 17.00.03 «Muzychne mystetstvo»*. Kyiv. 454 s. [in Ukrainian].

5. Kalashnyk, M. (1994). *Suuta i partyta u fortepiannii tvorchosti ukrainskykh kompozytoriv XX stolittia* [Suite and partita in the piano work of Ukrainian composers of the 20th century] : [monohrafiia]. Kharkiv : Fort LTD. 187 s. [in Ukrainian].
6. Kysliak, B. (2019) *Baian v kamerno-ansamblevii muzytsi ukrainskykh kompozytoriv: istoriko-stylovyi aspekt* [Bayan in chamber-ensemble music of Ukrainian composers: historical and stylistic aspect] : *dys. ... kand. myst. : spets. 17.00.03 «Muzychne mystetstvo»*. Odesa. 245 s. [in Ukrainian].
7. Kmeti, O. (2014). *Repertuarni tendentsii pochatkovykh mystetskykh navchalnykh zakladiv Ukrainy kintsia XX – pochatku XXI stolit: baianno-akordeonnyi aspekt* [Repertory trends of elementary art education in Ukraine late twentieth early twenty-first century: bayan-accordion aspect]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk: mizhvuzivskiy zbirnyk naukovykh prats molodykh uchennykh Drohobyt'skoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka* / [Red.-upor. V. Ilnytskyi, A. Dushnyi, I. Zymomria]. Drohobych. Vyp. 8. Pp. 122–128. URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/8_2014/19.pdf [in Ukrainian].
8. Kurtyi, I. (2011). *Do pytannia stylovykh osoblyvostei kompozytorskoho dorobku A Onufriienka, V. Balyka, Y. Oleksiva v evoliutsiinomu prostori Lvivskoi baianno shkoly* [On the issue of stylistic features of the compositional work of A. Onufrienko, V. Balik, Ya. Oleksiv in the evolutionary space of the Lviv bayan school.]. *Zbirnyk naukovykh prats molodykh vchenykh Drohobyt'skoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka: mater. II-yi Vseukr. nauk.-prakt. konf. «Tvorchist kompozytoriv Ukrainy dlia narodnykh instrumentiv», prysv. 75-richchuu vid dnia narodzh. vydat. ukr. kompoz. Viktora Vlasova (DDPU im. Ivana Franka, 2 hrudnia 2011)* / [Red.-uporiad. A. Dushnyi]. Drohobych: RVV DDPU im. I. Franka. Vyp. 2. Pp. 47–52. URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/2_2011/13.pdf [in Ukrainian].
9. Oleksiv, H. (2021). *Zhanr perekladennia v suchasnomu baiannomu mystetstvi: istorychnyi ta analitychnyi aspekty* [Genre of translation in modern bayan art: historical and analytical aspects] : *dys. ... dok. filosof. : 025 «Muzychne mystetstvo»*. Lviv. 205 s. [in Ukrainian].
10. Oleksiv, Y. (2019). *Muzychni iliustratsii do dramatychnoi poemy Oleksandra Olesia «Nich na polonyni»* [Musical illustrations to the dramatic poem by Oleksandr Oles «Night in the Meadow»] [Noty]: *navch. posib*. Lviv: FOP T. Tetiukh. 124 s. [in Ukrainian].
11. Oleksiuk, A. (2019). *Oryhinalna narodna tvorchist Zakhidnoi Ukrainy rubezhu XX – XXI st.: tsenry, proekty, tendentsii, imena* [Original folk art of Western Ukraine at the turn of the XX – XXI centuries: centers, projects, trends, names]. *Ukrainska kultura: mynule, suchasne, shliakhy rozvytku. Mystetstvoznavstvo*. Vyp. 32. Pp. 99–107. URL: <https://zbirnyky.rshu.edu.ua/index.php/ucpm/article/view/260> [in Ukrainian].
12. Paliichuk, I. (2012). *Stylistychni tendentsii rozvytku ukrainskoi dytiachoi muzyky dlia akordeona ta baiana ostannoho dvadtsiatylittia XX – pochatku XXI stolit* [Stylistic trends in the development of Ukrainian children's music for accordion and accordion in the last twenty years of the 20th and early 21st centuries]. *Khudozhnia kultura i osvita: tradytsii, suchasnist, perspektyvy* : *zb. nauk. st.* Vyp. 2. Pp. 36–41. [in Ukrainian].
13. Savchyn, H. (2020). *Ansamblevo-orkestrova tvorchist u dorobku predstavnykiv Lvivskoi shkoly baianno-akordeonnoho mystetstva XXI stolittia* [Ensemble-orchestral creativity in the work of representatives of the Lviv school of bayan-accordion art of the 21st century]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk: mizhvuzivskiy zbirnyk naukovykh prats molodykh vchenykh Drohobyt'skoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka* / [Red.-uporiad. M. Pantiuk, A. Dushnyi, I. Zymomria]. Drohobych: Vydavnychiy dim «Helvetyka». Vyp. 28. Tom 5. Pp. 179–184. URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/28_2020/part_5/title.pdf [in Ukrainian].
14. Stashevskiy, A. (2004). *Baianne mystetstvo v Ukraini: tendentsii rozvytku oryhinalnoi muzyky ta individualne vtilennia zhanrovo-stylovoho aspektu u tvorchosti Volodymyra Runchaka* [Fairy tale art in Ukraine: trends in the development of original music and the individual embodiment of the genrestylistic aspect in the work of Volodymyr Runchak] : *avtoref. ... dys. ... kand. myst. : spets. 17.00.03 «Muzychne mystetstvo»*. Kyiv. 20 s. [in Ukrainian].
15. Luzan, O. & Samoliuk, V. (2020). *Sonata dlia baianu v tvorchosti ukrainskykh kompozytoriv* [Sonata for bayan in the work of Ukrainian composers.]. *Imidzh suchasnoho pedahoha*. № 3 (192). Pp. 85–88. [in Ukrainian].
16. Chernovanenko, A. (2021). *Akademichne muzychno-instrumentalne mystetstvo yak predmet muzykoznavchoi systemolohii* [Academic musical and instrumental art as a subject of musicological systemology] : [monohrafiia]. Odesa : Vydavnychiy dim «Helvetyka». 704 s. [in Ukrainian].